



*"Uczciliśmy uroczystym obchodem Paschę będącą przyczyną zbawienia wszystkich ludzi począwszy od pierwszego człowieka, który również dostąpił jej skutków i został przywrócony życiu.*

*Minione czasy i wydarzenia zostały ustanowione jako obraz i zapowiedź rzeczywistości wiecznych, krył się bowiem w nich zarys prawdy teraz nam objawionej. Obecnie jednak, gdy prawda została nam dana, obraz musi ustąpić, albowiem gdy król przybywa, to nikt nie opuszcza go żywego, aby czcić jego obraz.*

*Tu dostrzegamy jasno różnicę pomiędzy obrazem a prawdą: obraz ukazywał nam zachowanie przy życiu doczesnym pierworodnych Izraela, natomiast prawda przynosi wszystkim ludziom życie wiekuiste.*

*Nic w tym wielkiego, jeśli do czasu tylko ujdzie śmierci ten, kto i tak wkrótce potem ma umrzeć; natomiast wielką jest rzeczą ujść śmierci na zawsze, a to właśnie stało się naszym udziałem, ponieważ dla nas Chrystus został złożony w ofierze jako nasza Pascha.*

*Już sama nazwa tego święta wskazuje na jego znaczenie, jeśli rozpatrzymy prawdę w niej zawartą. Słowo "Pascha" oznacza przejście anioła zagłady, który pozabijał pierworodnych Egiptu, a ominął domy Hebrajczyków. Owo Przejście anioła zagłady stało się prawdą w odniesieniu do nas, bo pozostawił nas nietkniętych i wskrzeszonych przez Chrystusa do życia wiecznego.*

*Pascha i ocalenie pierworodnych były uważane za początek nowego roku. Cóż to znaczy, gdy staramy się zrozumieć prawdę? Oznacza to, że również dla nas ofiara prawdziwej Paschy stanowi początek życia wiecznego.*

*Rok bowiem jest symbolem trwania, bo tworzy jak gdyby zamknięty krąg, wciąż się powtarzający i nie mający końca. Lecz Chrystus, Ojciec przyszłego wieku, został za nas złożony w ofierze i przekreślił nasze dawne życie, a w wodach odrodzenia, przez podobieństwo Jego śmierci i zmartwychwstania, dał nam początek nowego życia.*

*A więc niech każdy wie, że ofiara paschalna została złożona za niego i że początek życia liczy się dla niego od chwili, w której Chrystus za niego się ofiarował. Wtedy zaś zostaje ona za niego złożona, kiedy świadomy tej łaski, rozumie, że dzięki tej ofierze został zrodzony do życia.*

*Wiedząc zaś o tym, niech każdy spieszy przyjąć ten początek życia nowego i niech już nie powraca do życia dawnego, któremu został położony kres. Bo "jeżeli umarliśmy dla grzechu, jakże możemy żyć w nim nadal?"*

Homilia paschalna starożytnego autora. /Liturgia Godzin, t.II, s.508/